

Súd: Krajský súd Košice
Spisová značka: 9Co/29/2016
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7513219488
Dátum vydania rozhodnutia: 17. 02. 2017
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Táňa Veščičíková
ECLI: ECLI:SK:KSKE:2017:7513219488.1

Uznesenie

Krajský súd v Košiciach v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Táne Veščičíkovej a sudkýň JUDr. Viery Bodnárovej a JUDr. Dany Popovičovej v spore žalobcu PROFI CREDIT Slovakia s.r.o., Bratislava, Pribinova 25, IČO: 35 792 752, zast. Advokátska kancelária JUDr. Andrea Cviková, s r. o., Bratislava, Pribinova 25, IČO: 47 233 516, proti žalovanému F. S., M.. XX. X. XXXX, L. M. Q., U.G. XXX/XX, za účasti OZ právna pomoc spotrebiteľom, Košice, Sofijská 13, IČO: 42 24 72 68 (v postavení vedľajšieho účastníka v čase rozhodovania súdu prvej inštancie), zast. JUDr. Ladislavom Miklušom, advokátom, Advokátska kancelária, Košice, Stará Baštová 2, IČO: 35 569 298, o zaplatenie 1.648,35 eur istiny s prísl., o odvolaní žalobcu proti rozsudku 17C/32/2014-74 z 21. 9. 2015 Okresného súdu Košice - okolie

rozhodol:

P o t v r d u j e rozsudok vo výroku o povinnosti žalobcu zaplatiť vedľajšiemu účastníkovi trovy konania.

OZ Právna pomoc spotrebiteľom, Košice, Sofijská 13 sa priznáva náhrada trov odvolacieho konania v celom rozsahu.

Žalobcovi a žalovanému sa náhrada trov odvolacieho konania n e p r i z n á v a.

odôvodnenie:

1. Súd prvej inštancie (ďalej len "súd") rozsudkom 1. žalobu zamietol a 2. žalobcovi uložil povinnosť zaplatiť vedľajšiemu účastníkovi trovy konania na účet jeho právneho zást. č. 4200922518/8360, VS: 18064 v sume 158,82 eur, do 3 dní od právoplatnosti rozsudku.

2. Uviedol, o. i., že žalobca bol v konaní neúspešný, že podľa § 142 ods. 1 O.s.p. by žalovanému, ktorý bol úspešný, patrila plná náhrada trov konania, že tomuto režimu podlieha tiež vedľajší účastník, vystupujúci na jeho strane, ktorý bol právne zast., a ktorý si vo vyjadrení z 25.5.2014 uplatnil náhradu trov v sume 158,82 eur. Uvedené trovy konania sú trovy jeho právneho zast. a pozostávajú z tarifnej odmeny za 1 úkon právnej služby a to za 1) prevzatie veci a prípravu zast. 71,37 eura (základná sadzba tarifnej odmeny určená z hodnoty sporu podľa § 10 ods. 1, s použitím § 14 ods. 3 písm. b) Vyhlášky Ministerstva spravodlivosti Slovenskej republiky č. 655/2004 Z. z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb, v znení zmien a doplnkov, ďalej len „vyhl."), z režijnej paušálnej náhrady výdavkov za uvedený úkon právnej služby 8,04 eur (§ 16 ods. 3 vyhl.) a 2) vyjadrenie z 25.5.2014 71,37 + režijná náhrada za uvedený úkon právnej služby 8,04 eur, spolu 158,82 eur.

3. Proti výroku rozsudku o povinnosti žalobcu uhradiť vedľajšiemu účastníkovi na strane žalovaného trovy právneho zast. podal v zákonnej lehote odvolanie žalobca.

4. Rozhodnutie napadol z dôvodu nesprávneho vyhodnotenia účelnosti trov právneho zast. vedľajšieho účastníka súdom. Podotkol, že týmto nenapáda otázku samotného právneho zast. ako takého (v zmysle zásady, že každý sa môže dať zastupovať advokátom) ale pre neúčelnosť nákladov na toto

zast. a nepreskúmateľnosť aplikácie zák. ust., na základe ktorého súd rozhodol o jeho povinnosti k náhrade trov konania. Citujúc časť odôvodnenia uznesenia Najvyššieho súdu SR 6Mcd0/9/2013 z 20. 6. 2014, s ohľadom na uvedené skutočnosti tvrdil, že rozhodnutie o priznaní náhrady trov právneho zast. vedľajšieho účastníka je nedôvodné a nezákonné, že činnosť, ktorú vykonáva vedľajší účastník - vstupovanie do konania, vykonáva na základe osobitného a zákonom priznaného práva, že je v rozpore s účelom právnej úpravy, aby tá umožňovala do konaní vstup subjektom, ktoré nie sú reálne schopné vykonávať svoje činnosti. Poukázal na to, že súd nezákonne priznal vedľajšiemu účastníkovi náhradu trov aj preto, že tento subjekt ani nemá procesné postavenie vedľajšieho účastníka, nakoľko nepredložil súhlas žalovaného s účasťou v konaní. Zdôraznil, že v oboch prípadoch, na ktoré sa vzťahujú ust. § 93 ods. 1 a 2 O.s.p., je podstatnou podmienkou vedľajšieho účastníctva v konaní - súhlas (hlavného) účastníka, na strane ktorého vedľajší účastník chce vystupovať, že potreba súhlasu účastníka, ktorý má byť v konaní podporovaný vedľajším účastníkom, vyplýva zo samej podstaty a účelu vedľajšieho účastníctva. Poukázal na to, že s účinnosťou od 1. 1. 2015 bola na základe zák. č. 353/2014 Z.z. do textu O.s.p. prevzatá podmienka, ktorú právna prax už predtým formulovala, že zákonodarca výslovne stanovil požiadavku preukázania súhlasu, už spolu s oznámením o vstupe vedľajšieho účastníka do konania, že absencia súhlasu znamená, že súhlas s účasťou nejestvuje, pričom nie je podstatný dôvod, pre ktorý sa tak stalo. Nakoľko účasť vedľajšieho účastníka v konaní je nezákonnou, potom ani priznanie náhrady trov zast. nemôže mať oporu v zákone. Navrhol napadnutý výrok rozsudku zmeniť a vedľajšiemu účastníkovi nepriznať náhradu trov právneho zast.

5. Vedľajší účastník vo vyjadrení k odvolaniu považoval odvolanie žalobcu za nedôvodné, nakoľko zo žiadneho zák. ust. platného do 31. 12. 2014 sa nevyžadoval súhlas žalovaného, aby na jeho strane mohol vystupovať vedľajší účastník. Keďže § 93 ods. 2 O.s.p. je z hľadiska systematického zaradenia vo vzťahu k § 93 ods. 1 O.s.p. špeciálnym ustanovením, možno z neho vyvodiť, že v tomto prípade sa nevyžaduje splnenie všeobecnej podmienky pre pripustenie vstupu do konania vyplývajúcej z ustanovenia § 93 ods. 1 O.s.p., ktorou je existencia právneho záujmu na výsledku konania. Z toho jednoznačne vyplýva, že vzhľadom na spotrebiteľský charakter sporu, vedľajší účastník na strane žalovaného má oprávnenie vystupovať v tomto konaní ako vedľajší účastník s tým, že nemusí preukazovať svoj právny záujem na jeho výsledku, pretože možnosť, aby vystupoval ako vedľajší účastník na strane žalovaného (spotrebiteľa) mu dáva priamo špeciálna zák. úprava uvedená v § 93 ods. 2 O.s.p. Z § 93 ods. 4 prvá veta O.s.p., podľa ktorého vedľajší účastník má v konaní rovnaké práva a povinnosti ako účastník, možno vyvodiť len jeden záver a to, že vedľajší účastník má (rovnako ako akýkoľvek hlavný účastník) jednak právo na právnu pomoc pred súdmi, čo je základné ústavné právo (čl. 47 ods. 2 Ústavy SR), ktoré sa v rámci civilného súdneho konania realizuje možnosťou zabezpečiť si kvalifikované právne zast. splnomocneným právnym zástupcom - advokátom, a samozrejme má i právo na náhradu účelne vynaložených trov konania, kam podľa § 137 O.sp. bez akýchkoľvek pochybností patrí i náhrada trov právneho zast. Súčasne platí, že vedľajšiemu účastníkovi môže byť priznaná náhrada trov konania (teda i náhrada trov právneho zast.) len v prípade, ak právo na náhradu trov konania vznikne tomu účastníkovi, na ktorého strane vystupoval. Z toho vyplýva, že zo žiadneho ustanovenia právneho poriadku nevyplýva nemožnosť vedľajšieho účastníka konania dať sa v konaní zastúpiť právnym zástupcom z radov advokátov. Touto argumentáciou poukazuje na nedôvodnosť odvolania žalobcu, že vedľajší účastník musí byť sám schopný zo svojej podstaty poskytovať právnu pomoc. Poukázal na to, že iba využil zákonnú možnosť v konaní dať sa zastúpiť advokátom podobne, ako sa necháva v konaní advokátom zastupovať sám žalobca. Pokiaľ by mala platiť argumentácia námietky žalobcu, potom sám žalobca, vzhľadom na predmet svojej činnosti, by mal byť schopný vystupovať v konaní bez právneho zast., resp. trovy jeho právneho zástupcu, ktoré si v konaní uplatňuje, by sa mali taktiež považovať za neúčelne vynaložené. Trovy svojho právneho zast. v tomto konaní považuje za účelne vynaložené, nakoľko jeho vyjadrenie z 25.5.2014 k žalobe bolo konkrétne a efektívne, ktoré pozitívne ovplyvnilo rozhodnutie súdu v prospech žalovaného - spotrebiteľa. Navrhol napadnutú časť výroku rozsudku potvrdiť a žalobcu zaviazat' k povinnosti nahradiť vedľajšiemu účastníkovi trovy odvolacieho konania v sume 43,72 EUR (35,68 €+8,04 € režijný paušál) na účet jeho právneho zást., do 3dní od právoplatnosti uznesenia.

6. Rozsudok, okrem výroku o povinnosti žalobcu zaplatiť vedľajšiemu účastníkovi trovy konania odvolaním nebol napadnutý, nadobudol právoplatnosť, preto v uvedenom rozsahu nebol v odvolacom konaní preskúmaným.

7. Odvolací súd bez nariadenia pojednávania (§ 385 ods. 1 C.s.p. - na prejednanie odvolania nariadi odvolací súd pojednávanie vždy, ak je potrebné zopakovať alebo doplniť dokazovanie alebo to vyžaduje dôležitý verejný záujem) prejednal odvolanie v rozsahu vyplývajúcom z § 380 ods. 1, 2 C.s.p. a rozsudok vo výroku o povinnosti žalobcu zaplatiť vedľajšiemu účastníkovi trovy konania podľa § 387 ods. 1, 2 C.s.p. ako vecne správny potvrdil a odvolací súd sa v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, na ktoré v celom rozsahu odkazuje.

8. Výhrady žalobcu ohľadom neúčelnosti trov konania vedľajšieho účastníka, že účasť vedľajšieho účastníka v konaní je nezákonná z dôvodu absencie súhlasu hlavného účastníka žalovaného s jeho vstupom, sú neopodstatnené.

9. Z obsahu spisu vyplýva, že vedľajší účastník vstúpil do konania z vlastného podnetu 6. 5. 2004, podaním došlým súdu prvej inštancie 9. 5. 2014, súčasťou tohto podnetu je aj udelenie plnomocenstva vedľajším účastníkom právnomu zást. JUDr. Ladislavovi Miklušovi, advokátovi (plnomocenstvo z 20. 5. 2014 na č.l. 39), že vedľajší účastník sa k žalobe písomne vyjadril 25. 5. 2014, podaním, došlým súdu prvej inštancie 26.5.2014, v ktorom, o. i., namietal, že žalované úroky v úverovej zmluve, ktoré mali byť dohodnuté medzi stranami sporu, sú neprimerane vysoké a namietal, že sú dojednané v rozpore s dobrými mravmi, že sú podľa § 39 Obč. zák. v zmluve o úvere, v časti odplaty neplatným právnym úkonom, čím možno zhodne so súdom urobiť záver, že trovy právneho zast. boli účelne vynaložené.

10. Podľa § 93 ods. 3 druhá veta O. s. p. o prípustnosti vedľajšieho účastníctva súd rozhodne len na návrh.

11. Je potrebné poukázať aj na to, že žalobca po tom, čo vedľajší účastník z vlastného podnetu vstúpil do konania, nenamietal jeho vstup do konania na strane žalovaného, o ktorej prípustnosti by súd rozhodoval a preto jeho následné výhrady o neprípustnosti jeho vstupu do konania, až v štádiu rozhodovania o trovách konania, sú účelové.

12. O trovách odvolacieho konania bolo rozhodnuté podľa § 396 ods. 1 a § 255 C.s.p.

13. Občianske združenie Právna pomoc spotrebiteľom, Košice, Sofijská 3 mala v odvolacom konaní úspech, preto mu bola priznaná náhrada trov odvolacieho konania v celom rozsahu.

14. Žalobcovi a žalovanému náhrada trov odvolacieho konania nebola priznaná, žalobca v odvolacom konaní nemal úspech a žalovanému žiadne trovy odvolacieho konania nevznikli.

15. Výsledok hlasovania - pomer hlasov: 3 hlasy za (§ 393 ods. 2 posledná veta C.s.p.).

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolanie **n i e j e** prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 C.s.p.).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 C.s.p.).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 C.s.p.).

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 ods. 2 C.s.p.).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 1,2 C.s.p.).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 C.s.p.).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy. Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 1,2 C.s.p.).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 C.s.p.).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 C.s.p.).

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 C.s.p.).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 430 C.s.p.).